

Όταν ο γιατρός της ανακοίνωσε ότι το παιδί ήταν τυφλό, ο ανόητος ο γαμπρός μου ήταν τύφλα στο μεθύσι. Της έσπασε τα δόντια... "Γιατί έφερες στην κοινωνία τυφλό παιδί!" Αντί για μια παρηγορητική αγκαλιά, έφαγε γροθιά!

πιάνο ή δεν πλυθεί. Έχει καλύτερέψει πάρα πολύ. Είναι πιο ήρεμος και πιο ανεξάρτητος. Αισθάνομαι μεγάλη ευγνωμοσύνη. Την αγαπάει πάρα πολύ... Εγώ έρχομαι δεύτερη. Ευχαριστώ το Θεό. Υπήρχαν φορές που αισθανόμουν παγιδευμένη. Η μητέρα μου δεν είναι έτσι. Το Γιωργάκη τον παίρνει μαζί της, παντού!

Είναι πολύ αισιόδοξος χαρακτήρας και αυτό είναι πραγματικά πρωτόγνωρο. Το λέω αυτό με βεβαιότητα γιατί παίρνω παράδειγμα από τον εαυτόν μου. Εγώ είμαι λίγο αρνητική. Έχει τεράστια αποθέματα χαράς, ενέργειας. Αυτός είναι ο πιο σωστός τρόπος για να ζει κανείς. Τις προάλλες, ο Γιωργάκης είχε να κάνει κάποιες εξετάσεις. Πιο συγκεκριμένα θα έπρεπε να δούμε αν μπορεί να γίνει επέμβαση για βιονικό μάτι. Εγώ ήθελα να το αναβάλλω. Και θα το έκανα αν δεν ήταν η μητέρα μου. Με στηριξε. Φοβόμουν πραγματικά κι άλλη απόρριψη... κι άλλα δυσάρεστα νέα που θα με...σκότωναν για άλλη μια φορά. Όμως τα πράγματα τελικά αποδείχθηκαν θετικά. Σύντομα θα γίνει η επέμβαση και υπάρχει πιθανότητα να μπορεί να βλέπει σκιές. Τουλάχιστον δεν θα περπατάει και να με τραβολογάει. Θα περπατάμε σαν δύο άνθρωποι.

Αισθάνομαι ότι δεν έχω ζήσει στη ζωή μου τίποτα. Το χειρότερο είναι ότι δεν έχω ένα σύντροφο να με στηρίξει. Η μαμά δεν είναι έτσι. Ποτέ δεν κοίταξε άλλον άνδρα γιατί απλούστατα αγαπούσε πάρα πολύ τον πατέρα μου.

Στη σκέψη και μόνο ότι μπορεί κάτι να της συμβεί με πιάνει τρέλα. Δεν πίνω γιατί τότε είναι που με πιάνει το παράπονο... Για τον Γιωργάκη, για τη μητέρα μου... Περνάνε άσχημα πράγματα από το μυαλό μου... Πολλές φορές σκέφτομαι ότι ίσως ήταν καλό να δώ κάποιον ειδικό για αυτές τις φοβίες μου. Τι θα κάνω Θεέ μου, χωρίς αυτήν; Με πιάνει κάτι σαν πανικός. Το ξέρω είναι ανοησίες αυτά που σκέφτομαι... Δεν ξέρει κανείς το πεπρωμένο του καθενός! Μπορεί να ζήσει περισσότερο απ' όσο εγώ!

Λαμπρινή: Η Μαρία όταν ήταν μικρή ήταν πιο ανοιχτός άνθρωπος, πιο φιλική. Δούλευε πολύ σκληρά. Έπλενε, καθάριζε. Πολύ ώριμη για την ηλικία της. Μεγάλωσε πλάι σε έναν άρρωστο πατέρα. Δούλευε πριν πάει στο σχολείο. Όταν ήταν 14 ετών, έμοιαζε με 30!

Νόμιζα όταν παντρεύτηκε ότι ήταν για το καλύτερο. Ο άνδρας της είναι πολύ καλό παιδί. Χρυσή καρδιά. Το καλύτερο παιδί που μπήκε ποτέ στο σπίτι μου. Όμως έχει ένα φοβερό μειονέκτημα. Δεν μπορεί να ελέγξει τα νεύρα του. Μεγάλωσε με ένα πατέρα πότη. Η Μαρία πίστευε ότι άμα παντρευόταν θα περνούσε καλά. Δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν πήγαν καθόλου καλά. Όταν ο γιατρός της ανακοίνωσε ότι το παιδί ήταν τυφλό, ο ανόητος ο γαμπρός μου ή-

ταν τύφλα στο μεθύσι. Της έσπασε τα δόντια... "Γιατί έφερες στην κοινωνία τυφλό παιδί!" Αντί για μια παρηγορητική αγκαλιά, έφαγε γροθιά!

Οι καταστάσεις λύγισαν την Μαρία. Στην αρχή έκλαιγε κάθε μέρα... Όμως είναι πολύ καλή μητέρα, από την πρώτη στιγμή. Είναι σαν τίγρη για τα παιδιά της. Αναρωτιέται όμως συνέχεια γιατί να συμβεί αυτό στο δικό της παιδί. Δεν είναι σκληρή. Είναι πολύ συνεσταλμένη. Δεν μπορούσε να εκπαιδεύσει το Γιωργάκη. Όταν ήταν 21, 22, 23 ετών ο Γιωργάκης είχε πολλά νεύρα...

Αντιδρούσε άσχημα και αυτό προερχόταν από το σχολείο... Μια μέρα έσπασε το ποτήρι και έκοψε όλα του τα δάχτυλα.

Γι' αυτό και τώρα ο Γιωργάκης είναι μαζί μου τον περισσότερο καιρό. Τον πηγαίνω σε εκδηλώσεις, σε χορούς. Πρέπει να κάνει αυτό που του λέω. Με μένα δεν νευριάζει, γιατί τον εκπαιδεύω. Δεν θέλω να πηγαίνει στο ίδρυμα γιατί απλούστατα δεν κάνει τίποτα. Κάθεται σε μια καρέκλα, χοντραίνει, όλοι τον σπρώχνουν. Πήγαινε στο σχολείο και μερικοί πηδούσαν πάνω του. Φοβάται... Δεν βλέπει, διασθάνεται κίνδυνο, νευριάζει και τα σπάει όλα!

Η Μαρία θα πρέπει να αρχίσει να ζει λίγο πιο ελεύθερα. Θέλω να τη δώ επιτέλους ευτυ-

χομένη. Δεν βγαίνει μόνη της. Βγαίνει μαζί μου τις περισσότερες φορές, όμως εγώ δεν πηγαίνω σε εκδηλώσεις νέων...

Δεν κάνει τίποτα με τη ζωή της αυτή τη στιγμή. Ίσως αν είχε κάποιο σύντροφο στη ζωή της τα πράγματα να μην ήταν έτσι. Εγώ με τον άνδρα μου είχα πολύ καλή ζωή. Είχα έναν υπέροχο άνθρωπο στο πλευρό μου. Ήμουν παντρεμένη 8 χρόνια μαζί του όταν αρρώτησε. Τον σήκωνα στην πλάτη και τον ανεβοκατέβαζα στις σκάλες. Ήταν ένας άγγελος.

Η Μαρία είναι πολύ συγκρατημένη. Πολύ διαφορετική από όταν ήταν μικρή. Η Μαρία έχει επικεντρώσει ό-

λο της το ενδιαφέρον στο σπίτι, στην οικογένεια, στα παιδιά! Υπάρχουν φορές που την λυπάμαι. Κάνει τόσα πολλά! Της το λέω συνέχεια "θα πρέπει να κοιτάξεις και λίγο τον εαυτό σου". Δεν ντύνεται όμορφα, δεν περιποιείται τον εαυτό της. "Όταν έρχεσαι σπίτι μου θέλω να είσαι περιποιημένη. Να ντύνεσαι όμορφα για να αισθάνεσαι όμορφα..." Η απάντηση που μου δίνει; "Γιατί να ντυθώ. Δεν πάω στη δουλειά... Δεν πάω πουθενά!"

Μάνα με κόρη. Θα τσακωθούμε, θα μονιάσουμε, θα κλάψουμε. Εάν τελικά εισακουστούν οι προσευχές μου, η Μαρία θα βρει το δρόμο της για λίγη ευτυχία. Αλλά βρε παιδί μου, δε σταματάει ποτέ. Επίσκεψη έρχεται και θέλει να κάνει δουλειές! Δεν κάθεται ούτε για καφέ! Όμως την αγαπώ και με αγαπάει κι αυτή. Είναι ψυχούλα!

Λίγα λόγια για το Γιωργάκη

Όταν ο Γιώργος ήταν 2 ετών, έπαιξε την πρώτη του νότα σε ένα παιδικό πιάνο. Παρόλο που είναι εντελώς τυφλός έχει την ικανότητα να παίζει οτιδήποτε ακούσει, ολόσωστα! Έχει επίσης συνθέσει την δική του μουσική. Η γιαγιά του Γιώργου τον μαθαίνει ελληνικά τραγούδια, τα οποία θυμάται και παίζει με ευκολία.

Έχει πολύ καλό ρυθμό και παίζει με συναίσθημα και έκφραση.

